بررسی تاثیر روش آبیاری قطرهای و سطوح مختلف آب بر عملکرد و کارایی مصرف آب در انگور*

محمد جلين*ي*

** استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان، نشانی: خراسان، مجتمع کشاورزی طرق، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان، ص. پ. ۴۵۸، پیام نگار: mjolaini@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۸٤/٣/٢٤ ؛ تاریخ پذیرش مقاله: ۸٤/٩/١٢

چکیده

هدف از اجرای این تحقیق، بررسی تأثیر مقدار آب آبیاری و روش آبیاری قطرهای روی عملکرد انگور و تعیین کـارآیی مـصرف آب است. آزمایش در قالب بلوکهای کامل تصادفی و به صورت فاکتوریل در چهار تکرار در ایـستگاه تحقیقـات کـشاورزی گلمکان وابسته به مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان پیاده شد. فاکتورهای طرح شامل مقادیر آب در سه سطح (۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد آب مورد نیاز گیاه) و استفاده از آبیاری قطرهای به دو روش (قطــرهای و تیــپ) بــود. فاصــلهٔ نهالها روی ردیف ۲ متر و فاصله ردیفها از هم ۲/۵ متر انتخاب گردید. برای هر تیمار ٤ ردیف با ٦ نهال روی هـر ردیـف در نظر گرفته شد. در فروردین ماه ۱۳۷۸ نهالهای ریشهدار انگور رقم سلطانی (کشمشی) غرس شد. روش آبیاری در سال ۱۳۷۸ سطحی بود و سیستم آبیاری قطرهای و تیپ از سال ۱۳۷۹ اجرا شد. نیاز آبی انگور از سند ملی آب استخراج و با در نظر گرفتن درصد سایه انداز، میزان آن در هر آبیاری تعیین شد. عملکرد انگور در سالهای ۷۸، ۷۹ و ۸۰ قابـل توجـه نبـود. نتایج آنالیز مرکب عملکرد در سالهای ۸۱، ۸۲ و ۸۳ نشان داد که بین دو روش آبیاری قطرهای و تیپ از نظر آمـاری اخـتلاف معنی داری وجود ندارد، اما بین سطوح مختلف آب مصرفی اختلاف معنی دار است. سطوح ۱۰۰، ۷۵ و ۵۰ درصد آب مصرفی به ترتیب با عملکرد P ه P P و P P تر تیب با عملکرد P و P تر تیب با عملکرد P و P ترتیب با عملکرد P و P۷۵ و ۵۰ درصد آب مصرفی نسبت به سطح ۱۰۰ درصد به ترتیب حدود ۱۳و ۳۶ درصد کاهش داشته است. از نظـر کـارایی مصرف آب نیز بین روشهای آبیاری اختلاف معنی دار وجود نداشت ولی بین درصد مقادیر آب آبیاری در سطح ۱ درصد اختلاف معنی دار بود. سطح ۷۵ درصد آب مصرفی با میزان کارایی ۱/۸٤٤ کیلوگرم انگور به ازای یک مترمکعب آب بیشترین مقدار را دارا بود و بعد از آن سطوح ۵۰ و ۱۰۰ درصد آب آبیاری به ترتیب با کارایی ۱/۷۲۰و ۱/۵۷۶ کیلوگرم بر مترمکعب قرار گرفتند، به عبارت دیگر، کارایی مصرف آب در سطوح ۷۰ و ۵۰ درصد آب مصرفی نسبت به سطح ۱۰۰درصد به ترتیب حــدود ۱۷و ۹ درصد بیشتر بوده است. نتایج این پژوهش بیانگر آن است که در مواقعی کمبود آب جدی نیست آبیاری کامل و در زمان مواجه با کمبود أب، سطح ٧٥ درصد أب مصرفي با توجه به ميزان عملكرد، ميزان أب مصرفي، و كارايي مصرف أب قابل توصيه است.

واژههای کلیدی

آبیاری موضعی، انگور، کارایی مصرف آب، کم آبیاری

مقدمه

حفظ منابع آب و خاک از ارکان بنیادی کشاورزی در دنیا محسوب می شود که با افزایش جمعیت، روز به روز اهمیت بیشتری می یابد. تا قرن نوزدهم میلادی، افزایش محصولات کشاورزی در بیشتر کشورهای جهان در اثر افزایش و توسعه سطح زیر کشت بود ولی در قرن بیستم

سیاست کشورهای پیشرفته برای افزایش تولید بیشتر، مبتنی بر بالا بردن مقدار تولید در واحد سطح بوده است. یکی از عوامل مهم افزایش تولید در واحد سطح، استفادهٔ صحیح از آب و روشهای آبیاری است. کشور ایران با دارا بودن حدود ۳/۳ میلیون هکتار اراضی فاریاب یعنی به طور متوسط ۱۳۰۰ هکتار برای هر ۱۰۰۰ نفر (دو برابر متوسط جهانی)

^{*} برگرفته از طرح تحقیقاتی با عنوان: «تعیین بهترین دور و عمق در روش آبیاری قطرهای روی پایههای مالینگ سیب و انگور»

بررسی تأثیر روش آبیاری قطرهای و سطوح مختلف آب بر عملکرد و کارایی مصرف آب در انگور

می تواند علاوه بر تامین نیازهای داخلی نقش تعیین کننـدهای در تولید بعضی از نیازهای غذایی جهان داشته باشد. محدودیت امکانات توسعهٔ کشت آبی به دلیل هزینههای زیاد احداث تاسيسات جديد، تلاش همهٔ دست اندركاران و کارشناسان را می طلبد تا به مدیریت بهرهوری مناسب از منابع آب و خاک موجود و به کارگیری فناوری و مدیریت نوین آبیاری در جهت افزایش راندمان مصرف آب دست یابند. با توجه به اینکه متوسط بارندگی سالیانه جهان ۸٦٠ میلی متر در سال گزارش شده است، کشور ایران با متوسط بارندگی سالانهٔ حدود ۲٤٠ میلیمتر جزء مناطق خشک و نیمه خشک محسوب می شود، از این رو در اکثر مناطق کشور آب لازم برای تولید محصولات کشاورزی از طریق آبیاری تامین می شـود (Anon, 1999). از طـرف دیگـر، نـا آگاهی کشاورزان و باغداران از مقدار آب مورد نیاز گیاه و اصول صحیح آبیاری منجر به استفادهٔ بی رویهٔ آب در بخش کشاورزی می شود که سرانجام شوری و ماندابی شدن اراضی و بالارفتن هزینه های پمپاژ آب را به دنبال خواهد داشت. به دلیل تلفات زیاد آبیاری سطحی در مسیر انتقال و هنگام توزیع در سطح مزرعه و در نتیجه پایین بودن راندمانها، در بسیاری از موارد روشهایی جز روشهای مرسوم آبیاری در اولویت هستند لذا توسعهٔ روشهای کارآمدتر، نظیر آبیاری تحت فشار، مد نظر قرار می گیرد. در این روشها علاوه بـر اینکه به تسطیح زمین و احداث شبکههای پر هزینهٔ انتقال آب نیازی نیست امکان انتقال آب از طریق لوله تا سر مزرعه و توزیع یکنواخت آب در سطح مزرعه و همچنین اعمال مدیریت بهرهبرداری بهینه از آب موجود در مراحل مختلف رشد گیاه فراهم می شود.

مدیریت آبیاری به عنوان ابزاری مهم برای تولید بهینهٔ انگور در نقاط مختلف دنیا مورد توجه قرار گرفته است. در استرالیا برای کاهش میزان رشد رویشی، افزایش عملکرد انگور، و بهتر کردن خصوصیات کیفی میوه استفاده از کم آبیاری تنظیم شده در حال گسترش است آبیاری تنظیم شده کم آبیاری روی (Goodwin & Jerie, 1992).

عملکرد و خصوصیات کیفی نشان داد که در روش آبیاری قطرهای با اینکه میزان آب مصرفی کاهش می یابد، عملکرد و كارآيي مصرف آب بالا مي رود (Mullins et al., 1992; كارآيي .Smart & Coombe; 1983; Williams & Matthews, 1990) پیکاک و همکاران (Peacock et al., 1977) تاثیر سه روش آبیاری بارانی، سطحی، و قطرهای را روی میزان عملکرد انگور و کارآیی مصرف آب در موستان بررسی کردند. یافتههای آنان نشان می دهد که آبیاری قطرهای با مقدار آب مصرفی كمتر، عملكرد بيشترى به همراه داشته است. اين محققان تجمع نمک را در پروفیل خاک از معایب آبیاری قطرهای می دانند و برای رفع آن آبشویی اول یا آخر فصل را پیشنهاد می کنند. باکس و همکاران (Bucks et al., 1985) در آریزونا به نتایج مشابهی رسیدهاند. کلاین و همکاران (Cline et al., 1985) در امریکا از تحقیقات خود نتیجه گرفتند که در سال های خشک و کم باران، روش آبیاری قطرهای به خصوص در باغهای با تراکم بالا، می تواند از کاهش عملکرد جلوگیری کند. آنها همچنین می گویند در خاکهای با بافت رسی آبیاری قطرهای نسبت به روشهای بارانی و سطحی ارجحیت دارد. براودو و هپنر (& Bravdo Hepner, 1987) در تحقیقی نتیجه گرفتند که روش آبیاری قطرهای نسبت به روشهای سطحی و بارانی، ضمن افزایش كارايي مصرف آب، سبب افزايش كارايي مصرف كود نيز مى شود. آراجو و همكاران (Araujo et al., 1995a, 1995b) می گویند روش آبیاری قطرهای در تاکستانها با مقدار آب مصرفی کمتر نسبت به روش آبیاری شیاری، عملکرد مشابه دارد و اضافه میکنند که مقدار نیتروژن خالص در میوه مـزارع آبیاری شده با روش قطرهای کمتر از روش شیاری است. بر اساس طرح توسعهٔ تاکستانها که سازمان عمران قروین اجرا کرده است، ٥ نوبت آبیاری برای انگور توصیه شده است (Mortazavi & Rafiei, 1979). در تحقیق دیگر، مقدار آب مورد نیاز انگور در مناطق سردسیر که تابستان گرم دارند ٤٠ تـا ٥٠ سانتي متر در سال توصيه شده است .(Tafazzoli et al., 1991)

مواد و روشها

طرح در قالب بلوکهای کامل تصادفی و به صورت فاکتوریل در چهار تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گلمکان وابسته به مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان از سال ۱۳۷۸ شروع شد. بر اساس دادههای هواشناسی ۳۰ ساله، متوسط حداقل دمای سالانه ۵/۵ و متوسط حداکثر آن ۲۱ درجه سانتی گراد است. میانگین بارندگی سالانه در محل آزمایش ۲۵۶

میلی متر است که ۳۶ درصد آن در بهار، ۰/۰ درصد در تابستان، ۱۷/۵ درصد در زمستان می بارد.

به منظور تعیین خصوصیات فیزیکی خاک، قبل از آمادهسازی زمین از عمقهای ۲۰-۰، ۲۰-۰۰ و ۸۰-۱۰۰ سانتی متر نمونه گیری شد که خلاصهٔ نتایج مشخصات فیزیکی خاک در عمقهای مختلف در جدول شمارهٔ ۱ ارائه شده است.

جدول شماره ۱- مشخصات فیزیکی خاک مزرعه محل ازمایش

وزن مخصوص ظاهری	درصد رطوبت حجمی در			درصد ذرات خاک				
رگرم بر سانتیمتر مکعب)	نقطهٔ پژمردگی	ظرفیت زراعی	بافت خاک	شن	رس	سيلت	عمق خاک (سانتیمتر)	
1/08	٨/٣	17/7	لوم	٥٠/٦	10/2	٣٤/٠	•-٢•	
1/71	٧/٦	19/1	لوم شني	٥٨/٦	10/2	۲٦/٠	75.	
1/7.	V/0	19/1	لوم شني	٦٠/٠	1 2/•	۲٦/٠	٤٠-٦٠	
1/7.	٦/٩	1 A / V	لوم شني	٥٨/٠	14/•	79/•	٦٠ -∧•	
1/7•	٩/٣	1/1/7	لوم شنى	٦٠/٨	70/•	70/•	۸٠-۱٠٠	

آب مورد نیاز طرح از دو حلقه چاه عمیق با دبی متوسط ۲۰ لیتر در ثانیه تأمین شد که با هم شبکه و کوپل شده بودند کیفیت آب بسیار مناسب بود و از نظر کاربرد آن برای آبیاری قطرهای درختان محدودیتی وجود نداشت.

فاکتورهای طرح شامل مقادیر آب در سه سطح (۰۰، ۷۵، و ۱۰۰ درصد آب مورد نیاز گیاه) و استفاده از آبیاری قطره ای در دو روش (قطرهای و تیپ) بود. فاصلهٔ نهالها روی ردیف ۲ متر و فاصلهٔ ردیفها از هم ۲/۵ متر انتخاب شد. برای هر تیمار ٤ ردیف انتخاب و روی هر دریف ۲ نهال غرس شد. نمونهبرداری و اندازهگیریهای لازم از ۸ درخت وسط صورت گرفت. به منظور اجرای آزمایش، زمین در مهرماه ۱۳۷۷ تهیه و پس از شخم خوردن تسطیح و محل غرس نهال مشخص شد. در فروردین ماه ۱۳۷۸، محل غرس زیشهدار انگور رقم سلطانی (کشمشی) در

محلهای تعیین شده غرس گردید. در این طرح، پرورش انگور به روش سیستم گوردون پیشبینی شده بود و از این رو نبشی هایی به فواصل ۸ متر روی ردیف ها نصب گردید و سیم هایی به فواصل ۲۰ سانتی متر از سطح زمین در ردیف اول، ۵۰ سانتی متر از سیم اول برای ردیف دوم و ۶۰ سانتی متر از ردیف دوم برای ردیف سوم کشیده شد. پس از مسانتی متر از ردیف دوم برای ردیف سوم کشیده شد. پس از غرس نهالهای انگور در سال ۱۳۷۸، آبیاری (با روش سطحی)، مبارزه با آفات، بیماری ها، و علف های هرز برای تمام تیمارها به طور یکسان انجام شد و در اسفندماه، نهال ها هرس زمستانه شدند. روش آبیاری قطرهای در سال ۱۳۷۹ اجرا گردید. در روش آبیاری تیپ، از نوارهای تیپ با حروجی هایی به فاصله ۳۰ سانتی متر و آبدهی حدود ۶ لیتر در ساعت در واحد متر و ضخامت ۳۰۰ میکرون استفاده شد. در روش آبیاری قطره چکان با دبی ۶ لیتر در روش آبیاری قطره ایک با دبی ۶ لیتر در

بررسی تأثیر روش آبیاری قطرهای و سطوح مختلف آب بر عملکرد و کارایی مصرف آب در انگور

ساعت در هر متر در نظر گرفته شد. برای هـ ردیـ ف یـک لاترال یا لوله اَبده انتخاب شد. در سـال ۱۳۷۹ طبـق برنامـ هٔ پیش بینی شده عملیات داشت انجام و در اسفند ۱۳۷۹ نسبت به تربیت تاکها روی سیم اقدام شد. تیمارهای آبی از سـال ۱۳۷۹ اعمال شدند.

آب مورد نیاز طرح با استفاده از سند ملی نیاز آبی

گیاهان استخراج (جدول شمارهٔ ۲) و با در نظر گرفتن درصد سایه انداز در هر سال و در طول فصل میزان آب در هر آبیاری تعیین شد؛ سپس با اعمال ضرایب ۵۰، ۷۵، و ۱۰۰ درصد آب مورد نیاز برای هر تیمار محاسبه و با نصب کنتور حجمی برای هر تیمار میزان آب مورد نیاز کنترل و اعمال شد. راندمان آبیاری برابر با ۹۰ درصد در نظر گرفته شد.

جدول شمارهٔ ۲- نیاز آبی انگور در منطقه اجرای طرح (Anon, 1997)

سالانه	اسفند	.5 #	ŝ	آذر	آبان	¥	شهريور	مرداد	'٤٠'	<u>.</u> نور	ارديبهشت	فروردين	پارامتر
٦٠٨	•	•	•	•	•	•	٦٨	١٦٥	19.	177	٤٧	٠	تبخیر تعرق (میلیمتر)
۲۸	•	•	•	•	•	•	•	•	•	٩	19	•	- باران مؤثر (میل <i>ی</i> متر)
٥٨٠	•	•	•	•	٠	•	٦٨	170	19.	179	۲۸	٠	نیاز آبی (میلیمتر)

نتایج و بحث

- عملكرد انگور

مقادیر عملکرد محصول انگور در تیمارهای مختلف تعیین شد و مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. عملکرد محصول در سالهای ۷۹، ۷۹ و ۸۰ به علت کوچک بودن نهالها قابل مقایسه نبود. در سال ۱۳۸۱، تیمار روش آبیاری در سطح ۵ درصد و تیمار درصد مقدار آب مصرفی در سطح یک درصد بر عملکرد تاثیر معنی دار داشت لیکن اثر متقابل روش آبیاری و درصد آب مصرفی معنی دار نبود. نتایج تجزیه و تحلیل آماری در سال ۱۳۸۲ مشابه با سال ۱۳۸۱ بود لیکن در سال ۱۳۸۳ فقط تیمار درصد آب مصرفی بر عملکرد انگور تاثیر معنی دار (در سطح ۱ درصد) داشت و بین دو روش آبیاری اختلاف معنی داری مشاهده نشد. نتایج تجزیهٔ واریانس مرکب سه سال نشان می دهد که بین روش های آبیاری اختلاف معنی داری وجود ندارد ولی درصد

مقدار آب مصرفی در سطح ۱ درصد تفاوت معنی داری روی عملکرد محصول خواهد داشت.

نتایج مقایسه میانگینها در هر تیمار با استفاده از آزمون چند دامنهای دانکن در سالهای مختلف و مرکب سه سال در جدول شمارهٔ ۳ نشان داده شده است. در این جدول، شاخص تنش آبی عبارت است از تفاضل میزان عملکرد در تیمار تنش و بدون تنش، تقسیم بر عملکرد در تیمار بدون تنش ضرب درصد. علامت مثبت آن نشان دهندهٔ افزایش عملکرد یا هر صفت دیگر در تیمار تنش و علامت منفی کاهش را نشان می دهد.

در سال ۱۳۸۱ تیمار روش آبیاری تیپ با میانگین عملکرد ۷/٤٤٥ تین در هکتار در گروه a و تیمار روش آبیاری قطرهای با میانگین عملکرد ۲/۹۲۷ تین در هکتار در گروه b قرار گرفت. دلیل تفاوت عملکرد در دو روش آبیاری شاید یکنواختی بهتر پخش آب در روش تیپ باشد،

بدین معنی که در سالهای اول که ریشهٔ نهال هنوز توسعهٔ كامل نيافته و سطحي تـر بـوده اسـت كـارآيي آب بيـشتر از مقداری بوده که به روش قطرهای آبیاری می شده است. از نظر تاثیر درصد مصرف آب روی میزان عملکرد انگور، همان طور که در جدول شمارهٔ ۳ نشان داده شده است، بیشترین عملکرد با کاربرد ۱۰۰ درصد آب مصرفی به میزان ۸/۹۹۰ تن در هکتار به دست آمده است و این سطح در گروه آماری a قرار گرفته است. سطوح ۷۰ و ۵۰ درصد آب مصرفی به ترتیب با عملکرد ۷/۹۰۶ و ٤/٦٦٤ تن در هکتار در ردههای بعدی قرار گرفتند. شاخص تنش آبی، میزان کاهش و یا افزایش عملکرد یا هر صفتی را نسبت بـه تیمـار شاهد (۱۰۰ درصد آب مصرفی) نشان میدهد. جدول شمارهٔ ۳ نشان می دهد که میزان عملکرد با کاربرد ۷۵ و ۵۰ درصد آب مصرفی نسبت به کاربرد ۱۰۰ درصد آب به ترتیب حدود ۱۲ و ٤٨ درصد كاهش یافته است. مشاهده می شود که با ۲۵ درصد کاهش در آب مصرفی، عملکرد محصول فقط ۱۲ درصد کاهش می یابد ولی با ۵۰ درصد کاهش در آب مصرفی این کاهش به حدود ٤٨ درصد میرسد و به عبارتی دیگر بین میزان آب مصرفی و عملکرد ارتباط خطی و جود ندارد. در سال ۱۳۸۲ به دلیل سرمازدگی در ابتدای فصل، میزان عملکرد انگور نسبت به سال ۱۳۸۱ به شدت كاهش يافت. مقايسهٔ ميانگين ها (جدول شمارهٔ ۳) نشان میدهد که بین روشهای آبیاری اختلاف معنیدار وجود دارد. روش آبیاری تیپ با میزان عملکرد ۳/۱۵۳ تن در هکتار در گـروه a و روش آبیـاری قطـرهای بـا عملکـرد ۲/۸۱۵ تن در هکتار در گروه b قرار گرفت. از نظر تاثیر درصد آب مصرفی، بین دو سطح ۱۰۰ و ۷۵ درصد آب مصرفی از لحاظ آماری اختلاف معنی دار وجود ندارد. اما بین ۵۰ درصد آب مصرفی با دو سطح دیگر (۱۰۰ و ۷۵

درصد)، در سطح ٥ درصد اختلاف معنى دار است. متوسط میزان عملکرد در سطوح ۱۰۰، ۷۵ و ۵۰ درصد به ترتیب برابر با ۳/۲۲۹، ۳/۲۲۰ و ۲/۱۰۵ تن در هکتار است. شاخص تنش نیز نشان می دهد که در دو تیمار کم آبیاری ۷۵ و ۵۰ درصد، نسبت به تیمار ۱۰۰ درصد، به ترتیب ۱۰ و ٤١ درصد كاهش عملكرد وجود دارد. سال ١٣٨٣، سال پر محصول بود. در این سال بین دو روش آبیاری قطرهای و تیپ از نظر آماری اختلاف معنی داری وجود نداشت، اما بین سطوح مختلف درصد مصرف آب اختلاف معنى دار بود. سطوح ۱۰۰ و ۷۵ درصد به ترتیب با میزان عملکرد ۱۳/۱۷۲ و ۱۱/۹۹۱ تن در هکتار در گروه آماری a و سطح ٥٠ درصد آب مصرفی با میزان عملکرد ۷/۷۱۲ تن در هکتار در گروه b قرار گرفت. شاخص تنش آبی نیز نشان میدهـد کـه در دو سطح تنش آبی ۷۵ و ۵۰ درصد نسبت به سطح بـدون تـنش (۱۰۰ درصد آب مصرفی) عملکرد به ترتیب حدود ۹ و ٤١ درصد كاهش يافته است.

نتایج آنالیز مرکب نیشان می دهد که بین دو روش آبیاری قطرهای و تیپ از نظر آماری اختلاف معنی داری وجود ندارد، اما بین سطوح مختلف درصد مصرف آب اختلاف معنی دار است. سطوح ۱۰۰، ۷۵ و ۵۰ درصد آب مصرفی به ترتیب با میزان عملکرد ۷/۷۰۵، ۵/۷۰۷ و ۷/۷۰۵ تن در هکتار در گروههای آماری ۵ فو c قرار گرفتند. شاخص تنش آبی نیز نیشان می دهد که در دو سطح تنش آبی ۷۷ و ۵۰ درصد نیسبت به سطح بدون تنش (۱۰۰ درصد آب مصرفی) عملکرد به ترتیب حدود تنش وجود اختلاف معنی دار بین عملکردها در سطوح مصرف آب، دال بر این است که انگور تا چه حد نسبت به کم آبیاری عکسالعمل نیشان می دهد.

جدول شمارهٔ ۳- عملکرد انگور در تیمارهای روش آبیاری و درصد آب مصرفی و تاثیرات متقابل آنها (تن در هکتار)

سال	درصد مصرف آب ۔	روش آ	بیاری	ـ ميانگين	شاخص
Ju	בנשונ משוני ויף -	قطرهای	تيپ	ـ سيحين	تنش آبی
	١	A/VV 0	9/7 . 0	1/99· a	•
1771	٧٥	٧/٧٤٠	A/• AV	٧/٩·٤ b	-17/11
	٥٠	٤/٢٨٥	0/• 27	٤/77 c	- ٤٨/ ١٢
	ميانگين	7/97V b	v/EE0 a		
	١	٣/٤٦٩	٣/٧٨٩	٣/779 a	•
	٧٥	٣/•١٨	47878	۳/۲۲• a	-1 •/ ٤ 1
1777	٥٠	1/909	7/70.	7/1.0 b	- ٤ ١/١ •
	ميانگين	7/110 b	T/10T a		
	١	17/07	17/097	17/177 a	•
	٧٥	11/179	17/117	11/991 a	-۸/97
1777	۰۰	٧/٤١١	1/.15	V/V17 b	- 1/20
	ميانگين	$1 \cdot / TVA$ a	11/739 a		
	١	۸/۳۳۲	٨/٨٦٢	n/ogv a	•
مرکب سه سال	٧٥	٧/٥٣٦	٧/٨٧٣	v/v·o b	-17/17
	۰۰	٤/٥٥٢	0/1.7	ε/λγν c	-54/10
	ميانگين	\sqrt{a}	v/tva a		

در هر سطر و ستون، میانگینهای دارای حروف غیر مشترک از نظر آزمون دانکن در سطح احتمال ٥ درصد اختلاف معنیدار دارند.

- کارایی مصرف آب در انگور

کارایی مصرف آب عبارت است از کیلوگرم انگور تولید شده به ازای یک مترمکعب آب مصرفی که از تقسیم عملکرد بر میزان آب مصرفی به دست میآید. کارایی مصرف آب در تیمارهای مختلف پس از تعیین شدن، مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. در سال ۱۳۸۱ فقط تیمار درصد مصرف آب در سطح ۵ درصد روی میزان کارایی مصرف آب تاثیر معنی دار داشت لیکن اثر روشهای آبیاری و اثر متقابل روش آبیاری و درصد مصرف آب معنی دار نشد. در سال ۱۳۸۲ تیمار روش آبیاری در سطح ۵ درصد مصرف آب معنی دار نشد. در سال ۱۳۸۲ تیمار روش آبیاری در سطح ۵ درصد تاثیر معنی دار روی میزان کارایی مصرف آب داشت و درصد تاثیر معنی دار روی میزان کارایی مصرف آب داشت و

تیمار درصد مصرف آب و اثر متقابل روش آبیاری و درصد آب کاربردی اثر معنی دار نداشتند. در سال ۱۳۸۳ همانند سال ۱۳۸۱ فقط تیمار درصد مصرف آب روی میزان کارایی آب تاثیر معنی دار (در سطح ۵ درصد) داشته است. نتایج تجزیهٔ واریانس مرکب سه سال نشان می دهد که بین روشهای آبیاری اختلاف معنی داری وجود ندارد ولی بین درصد مقدار آب مصرفی در سطح ۱ درصد تفاوت معنی دار

نتایج مقایسه میانگینهای کارایی مصرف آب در هر تیمار با استفاده از آزمون چند دامنهای دانکن در سالهای مختلف و مرکب سه سال در جدول شمارهٔ ٤ نشان داده شده

است. در سال ۱۳۸۱، سطح ۷۵ درصد آب مصرفی با میـزان کارایی ۱/۸۹۵ کیلوگرم انگور به ازای یک مترمکعب آب دارای بیشترین مقدار کارایی مصرف آب بود و با تیمار ۵۰ درصد آب مصرفی با میزان کارایی ۱/۷۹۹ کیلوگرم بر مترمکعب از نظر آماری اختلاف معنی دار نداشت. تیمار ۱۰۰ درصد آب مصرفی (بدون تنش آبی) با میزان کارایی ۱/٦٦٦ كيلوگرم بر مترمكعب در گروه بعـدى قـرار دارد. از لحاظ آماری، بین تیمار ۱۰۰ درصد و ۵۰ درصد اختلاف معنی دار وجود ندارد. شاخص تنش آبی حاکی از آن است که کارایی مصرف آب در سطوح تنش آبی (۷۵ و ۵۰ درصد آب مصرفی) نسبت به سطح بدون تنش افزایش یافته است. این افزایش کارایی در سطوح تنش آبی ۷۵ و ۵۰ درصد به ترتیب برابر با حدود ۱۶ و ۸ درصد است. در سال ۱۳۸۲ بین کارایی مصرف آب در سطوح مختلف آب کاربردی از لحاظ آماری اختلاف معنی داری وجود نداشت، هر چند میزان کارایی مصرف آب در سطح ۷۵ درصد آب مصرفی با ۱/۷۷۳ کیلوگرم بر مترمکعب از دو سطح دیگر بیشتر است. بین دو روش آبیاری در سطح ٥ درصد اختلاف معنی دار وجود دارد. روش آبیاری تیپ با میزان کارایی ۰/۷۹٤ کیلوگرم بر مترمکعب در گروه آماری a و روش آبیاری قطرهای با کارایی ۱/۳۸۶ کیلوگرم بر مترمکعب در گروه آماری b قرار دارد. مشاهده می شود که به دلیل کاهش عملکرد (سرمازدگی اول فصل) میزان کارایی مصرف آب در این سال خیلی پایین است. در سال ۱۳۸۳ بین روشهای آبیاری از لحاظ آماری اختلاف معنی دار وجود نداشت. بین سطوح مختلف آب مصرفی در سطح ٥ درصد اختلاف معنی دار وجود داشت. سطح ۷۵ درصد آب مصرفی با میزان کارایی ۲/۸۹۳ کیلوگرم انگور به ازای یک مترمکعب آب

بیشترین مقدار را داراست و بعد از آن سطح ۵۰ درصد با میزان کارایی ۲/۹۰۲ کیلوگرم بر مترمکعب قرار دارد. هر چند از نظر آماری این دو سطح در یک گروه قرار گرفته اند. سطح ۱۰۰ درصد آب مصرفی (بدون تنش آبی) با میزان کارایی ۲/۳۲۸ کیلوگرم بر مترمکعب در گروه بعدی قرار دارد. از لحاظ آماری بین تیمار ۱۰۰ درصد و ۵۰ درصد اختلاف معنی دار وجود ندارد. شاخص تنش آبی حاکی از آن است که کارایی مصرف آب در سطوح تنش آبی (۷۰ و آن است که کارایی مصرف) نسبت به سطح بدون تنش آبی ۵۰ و یافته است. این افزایش کارایی در سطوح تنش آبی ۵۷ و یافته است. این افزایش کارایی در سطوح تنش آبی ۵۰ و ۵۰ درصد به ترتیب برابر با حدود ۲۱ و ۱۰ درصد است.

آنالیز مرکب نشان می دهد که بین روشهای آبیاری از لحاظ آماری اختلاف معنی دار وجود ندارد. بین سطوح مختلف آب مصرفی در سطح ۱ درصد اختلاف معنی دار وجود دارد. سطح ۷۵ درصد آب مصرفی با میزان کارایی ۱/۸٤٤ كيلوگرم انگور به ازاي يک مترمکعب آب بيشترين مقدار را داراست و بعد از آن سطح ٥٠ درصد با میزان کارایی ۱/۷۲۰ کیلوگرم بر مترمکعب قرار دارد و این دو مقدار آب مصرفی از نظر آماری در یک گروه قرار دارند. سطح ۱۰۰ درصد آب مصرفی (بدون تنش آبی) با میزان کارایی ۱/۵۷۶ کیلوگرم بر مترمکعب در گروه بعدی قرار دارد. از لحاظ آماری بین تیمار ۱۰۰ درصد و ۵۰ درصد اختلاف معنى دار وجود ندارد. شاخص تنش آبى حاكى از آن است که کارایی مصرف آب در سطوح تنش آبی (۷۵ و ۵۰ درصد آب مصرفی) نسبت به سطح بدون تنش، افزایش یافته است. این افزایش کارایی در سطوح تنش آبی ۷۰، ۵۰ درصد به ترتیب حدود ۱۷ و ۹ درصد

جدول شمارهٔ ٤- كارآیی مصرف آب در انگور در تیمارهای روش آبیاری و درصد آب مصرفی و تاثیرات متقابل آنها (كیلوگرم بر مترمكعب)

سال	<u> </u>	روش آبیاری		— ميانگين	شاخص
	درصد مصرف آب	قطرهای	تيپ	<u> </u>	تنش آبی
	1	1/728	1/7/19	1/777 b	•
	٧٥	1/47	1/919	1/190 a	17/10
١٣٨١	٥٠	1/707	1/98.	1/ V99 ab	V/9,A
	ميانگين	1/VT£ a	1/129 a		
	1	•/٦٤٩	·/VY0	·/TAV a	•
	٧٥	•/٧١٦	•//	•/ ٧٧ ٣ a	17/07
۱۳۸۲	٥٠	•/٦٨٨	•//	·/Voq A	1 • / ٤ ٨
	ميانگين	•/711 b	•/ ٧ ٩٤ a		
	1	۲/۳•۸	7/279	7/371 b	•
	٧٥	Y/AVV	7/129	7/17 a	7./91
١٣٨٣	٥٠	7/077	7/7/1	7/7.7 ab	٩/٨٨
	ميانگين	t/ovt a	7/70. a		
	1	1/077	1/718	1/ove b	•
رکب سه	٧٥	1/177	1//77	1/ALE a	1 1 / 1 0
_ر کب سه سال	٥٠	1/777	1/114	1/ 77 • ab	9/71
	ميانگين	1/771 a	1/V78 a		

در هر سطر و ستون، میانگینهای دارای حروف غیر مشترک از نظر آزمون دانکن در سطح احتمال ٥ درصد اختلاف معنیدار دارند.

نتيجهگيري

نتیجهٔ نهایی آن است که در سالهایی کسه کمبود آب جدی نیست آبیاری کامل و در سالهایی که با کمبود آب وجود دارد، با توجه به میزان عملکرد، میزان آب مصرفی، و کارایی مصرف آب سطح ۷۵ درصد آب مصرفی برای انگور قابل توصیه است. بین دو روش آبیاری تفاوتی نیست و هر دو روش قابل اجرا میباشند. از آنجا که بیشتر نقاط کشور در منطقهٔ خشک و نیمه خشک با منابع آب محدودی قرار دارد، برای استفاده بهینه از منابع آب به خصوص در کشاورزی که قسمت عمدهٔ مصرف آب را دارد، نیاز به برنامهریزی دقیق تر احساس می گردد، در این نیاز به برنامهریزی دقیق تر احساس می گردد، در این

خصوص، انتخاب روش آبیاری مناسب و همچنین تعیین دقیق نیاز آبی محصولات زراعی و باغی اهمیت خاص دارد. با توجه به نتایج این تحقیق و نیز بررسی منابع، پیشنهاد میشود که اعمال کم آبیاری، به خصوص در مناطق با محدودیت آب، در دستور کار قرار گیرد و با شناسایی باغداران موفق در زمینه کاربرد سیستم آبیاری قطرهای، بقیه کشاورزان و باغداران جهت انتخاب این سیستم یاری داده شوند. در ضمن، دلیل ناموفق بودن سیستم را بعضی مناطق بررسی و برای رفع موانع تمهیداتی در طرحهای آینده اندیشیده شود.

مراجع

- 1- Anon. 1997. National record of country water. Technological Deputy Director. Research, Education and Extension Deputy Director. Planning and Supporting Deputy Director and Meteorological Organization the Country. Ministry of Jihad-e-Agriculture. Pub. Vol. 2. Khorasan Province. (in Farsi)
- 2- Anon. 1999. Water and irrigation condition in Khorasan Province. Water Commission of Research and Technology Committee of Khorasan Province. Newsletter. 4, 2-10. (in Farsi)
- 3- Araujo, F., Williams, L. E., Grimes, D. W. and Matthews, M. A. 1995a. A comparative study of young "Thompson Seedless" grapevines under drip and furrow irrigation. I. Root and soil water distributions. Scientia Hort. 60, 235-249.
- 4- Araujo, F., Williams, L. E., Grimes, D. W. and Matthews, M. A. 1995b. A comparative study of young 'Thompson Seedless' grapevines under drip and furrow irrigation. II. Growth, water use efficiency and nitrogen partitioning. Sciatica Hort. 60, 251-265.
- 5- Bravdo, B. A. and Hepner, Y. 1987. Irrigation management and fertigation to optimize grape composition and vine performance. Acta Hort. 206, 49-67.
- 6- Bucks, D. A., French, O. F., Nakayama, F. S. and Fangmeier, D. D. 1985. Trickle irrigation management for grape production. Drip/Trickle Irri. in Action. 1, 204-211.
- 7- Cline, R. A., Fisher, K. H. and Bradt, O. A. 1985. The effects of trickle irrigation and training system on the performance of Concord grapes. Drip/Trickle Irri. in Action. 1, 220-230.
- 8- Goodwin, I. and Jerie, P. 1992. Regulated deficit irrigation: from concept to practice. Wine Industry J. 7, 258-261.
- 9- Mortazavi, M. and Rafiei, Y. 1979. Development plant for wine yards. Yearly Calendar of Different Horticultural Practices in One Wine Yard. (in Farsi)
- 10- Mullins, M. G., Bouquet, A. and Williams, L. E. 1992. Biology of the Grapevine. Press Syndicate of the University of Cambridge. UK.
- 11- Peacock, W. L., Rolston, D. E., Aljibury, F. K. and Rauschlolb, R. S. 1977. Evaluating drip, flood, and sprinkler irrigation of wine grapes. Am. J. of Enology and Viticulture. 28, 193-195.
- 12- Smart, R. E. and Coombe, B. G. 1983. Water Relations of Grapevines. In: Kozlowski, T. T. (Ed.) Water Deficits and Plant Growth, Vol. 7. Academic Press. N. Y.
- 13- Tafazzoli, A., Hekmati, J. and Firouz, P. 1991. Grape. Shiraz University Pub. Center. (in Farsi)
- 14- Williams, L. E. and Matthews, M. A. 1990. Grapevine. In: Stewart, B. A. and Nielsen, D. R. (Eds.) Irrigation of Agricultural Crops. Agronomy Monograph. No. 30. Madison. Wisconsin. U. S. A. ASA-CSSA-SSSA.

Investigation on the Effect of Drip Irrigation Methods and Different Levels of Water on Yield and Water Use Efficiency of Grape

M. Jolaini

The Research was carried out in order to study the effects of different levels of water application in drip irrigation on yield and water use efficiency of Grape in Golmakan Agricultural Research Station of Khorasan in 1999. Experimental design was factorial complete randomized block with 4 replicates. The factors were levels of water application (50, 75 and 100% of plant requirements) and drip irrigation method (drip and T- Tape). Planting distances were 2 meters and rows distances were 2.5 m. Four rows including 6 trees in each one were selected for treatment. The Grape variety namely Soltani that enrooted previously was planted in March of 1999. The irrigation method was surface irrigation in 1999. But Drip and Tape were used in 2000. Water requirements of Grape were obtained from national document on water, considering shadow percent in each irrigation. Yild was not considerable during 1999, 2000 and 2001. The combined analysis results of yield in years 2002, 2003 and 2004 showed that there was no significant difference between Drip and Tape irrigation methods. But there was significant difference between different water application levels. The levels of 100, 75 and 50 % of water consumption were located in A, B and C of statistical group by yield of 8.597, 7.707 and 4.827 tons per hectare, respectively. It shows that the yield in 2 levels of 75 and 50 % water consumption decreased by 13 and 43% in comparison with the 100 % water consumption level. There was no significant difference between irrigation methods where water use efficiency was considered but water use percentage showed differences at 1% level. The highest record 75% found by water use with 1.844 kg Grape/1m³ water efficiency followed by 50 and 100 present with 1.720 and 1.574 kg/m³ respectively. It can be reported that water use efficiency at 75 and 50% water consumption level was about 17 and 9% higher than 100%. According to the results, where shortage of water is not a problem, complete (full) irrigation and where we are facing to the shortage, 75% water use level is recommended with consideration to the yield, water consumption and water use efficiency. Two irrigation methods are both applicable.

Key words: Deficit Irrigation, Drip Irrigation, Grape, Water Use Efficiency